EVENIMENTE CU O MARE SEMNIFICAȚIE

Săptămîna care a trecut de la apariția numărului precedent al revistei noastre a avut o agendă politică extrem de încărcată. Evenimente cu o mare semnificație, fie pe plan intern, fie internațional, au reținut — în această perioadă — în mod cu totul deosebit atenția opiniei publice din țara noastră, care le-a urmărit cu justificat interes și deplină satisfacție.

Într-o ordine cronologică a lor, este de menționat, pentru început, vizita pe care președintele Republicii Volta Superioară, generalul Sangoulé Lamizana, a întreprins-o în țara noastră, la invitația președintelui Consiliului de Stat, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Convorbirile oficiale purtate cu acest prilej de către cei doi șefi de stat, importantele documente semnate la încheierea vizitei au evidențiat dorința reciprocă de dezvoltare a bunelor relații dintre țările și popoarele noastre, în interesul păcii și securității în întreaga lume. Vizita președintelui voltaic, primirea caldă de care el s-a bucurat în timpul șederii în țara noastră, au ilustrat cu pregnanță sentimentele de deplină solidaritate ale poporului român cu lupta poporului din Volta Superioară, a celorlalte popoare de pe continentul african, pentru apărarea și consolidarea independenței naționale, împotriva colonialismului și neocolonialismului, pentru realizarea unor profunde transformări înnoitoare și valorificarea resurselor umane și materiale, în interesul propriei dezvoltări.

Consecvența unanim recunoscută cu care România socialistă militează pentru realizarea unei atmosfere de destindere, de încredere și conlucrare pașnică între națiuni, pentru transpunerea în viață a nobilelor aspirații ale popoarelor către pace, securitate, cooperare și progres a fost din nou relevată în cadrul ședinței Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., în care s-a dat o înaltă apreciere activității desfășurate de tovarășul Nicolae Ceaușescu cu prilejul vizitelor în Italia, Republica San Marino și la Vatican și s-a subliniat importanța rezultatelor convorbirilor sale cu Majestatea Sa Imperială Șahinșahul Iranului, aprobîndu-se totodată activitatea delegației române condusă de tovarășul Ion Gheorghe Maurer, la lucrările celei de a XXVII-a sesiuni a Consiliului de Ajutor Economic Reciproc, cît și activitatea delegației țării noastre la consultările multilaterale de la Helsinki privind pregătirea Conferinței pentru securitate și cooperare în Europa.

În aceeași ședință a Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. diversitatea problemelor discutate, precum și măsurile stabilite în domenii de activitate de larg interes au evidențiat încă o dată preocupările majore ale conducerii partidului nostru pentru asigurarea tuturor condițiilor necesare îndeplinirii obiectivelor stabilite de Congresul al X-lea și Conferința Națională a P.C.R. din vara anului trecut.

O amplă rezonanță la scara întregii țări a avut-o și grandioasa adunare populară din Capitală, consacrată sărbătoririi a 125 de ani de la Revoluția burghezo-democratică din Muntenia și a unui sfert de veac de la naționalizarea principalelor mijloace de producție din România. Bucureștenii — și împreună cu ei toți cetățenii țării — au omagiat într-un mod vibrant cele două evenimente istorice de seamă care au avut o înrîurire profundă asupra evoluției societății românești.

Strălucită sinteză a acțiunilor revoluționare de la 1848, profundă analiză a semnificației actului naționalizării de la 11 iunie 1948, a drumului parcurs de societatea noastră socialistă în ultimul sfert de veac, document programatic de înaltă valoare teoretică și practică, cuvîntarea rostită de secretarul general al partidului la adunarea populară din Piața Republicii s-a bucurat de adînci ecouri în inima și conștiința întregii noastre națiuni, care își manifestă hotărîrea de a înfăptui neabătut politica internă și externă a partidului, de a da viață programului elaborat de Congresul al X-lea și Conferința Națională a P.C.R., de a îndeplini, în mod exemplar, sarcinile de plan și angajamentele asumate pe anul în curs și a crea astfel condițiile realizării înainte de termen a cincinalului.

AGENDA POLITICĂ A SĂPTĂMÎNII

SUBLINIERI

ÎNTÎLNIRE CU... „B"!

Fără prescurtare, **întîlnire cu Divizia B**, de fapt cu un derby al eșalonului secund al fotbalului nostru. La Galați. Pe stadionul **„Dunărea"**, acest cochet **oval** de 25 000 de locuri, care oferă spectatorilor o priveliște încîntătoare, cu deschiderea spre Dunăre, atît de aproape, și munții Măcinului în zare. Alături, blocurile noului cartier Dunărea, coborînd în terase spre debarcader, imagine a unui Galați aproape **total** înnoit, modern, clocotitor.

Duminică spre amiază, gălățenii au venit în număr mare la stadion, **aproape 20 000**, obținînd **recordul de spectatori al zilei pe întreaga țară**, inclusiv Divizia A, dornici să asiste la ultima tentativă a echipei lor de a le face cadou un loc în „A". Ceea ce a impresionat din primul moment al jocului a fost faptul că gălățenii și-au exprimat această dorință vizavi de concurenta din Iași, Politehnica, **într-un mod foarte civilizat, lăudabil**, deși, cu cît timpul trecea, fosta divizionară A se arăta superioară ca valoare și maturitate, de neînvins. Echipa lui Titi Teașcă n-a făcut unul din acele disperate meciuri de „B" și uneori chiar de „A", în care victoria cu orice preț desființează noțiunea de sport, de fotbal, numai pentru a se atinge scopul. Probabil, nici nu se putea altfel, de îndată ce un antrenor înțelege să facă sacrificii, lăsînd pe tușe unul din cei mai buni înaintași, într-un moment hotărîtor, **numai pentru că jucătorul s-a abătut de la disciplina colectivă**. Iată de ce, de pe banca echipei sale, în treningul roșu, așezat departe de privirile noastre, în timp ce scorul alterna, (1—0, 1—1, 2—1 și final 2—2), **partida fiind ca și pierdută pentru F.C.**, controversatul antrenor lupta cu el însuși, dar nu se dădea bătut. I-am respectat amărăciunea, nu l-am căutat după meci, am plecat spre București realizînd, încă o dată, **cît de greu e să aduci o echipă din Divizia B în Divizia A, în condițiile în care valorile fotbalului nostru sînt atît de puține**, dar ce frumos e să lupți pentru ca într-o zi să poți realiza visul unui oraș întreg!

Politehnica Iași n-a părăsit terenul înfrîntă și păstrează șanse de promovare în „A" pentru că **jucătorii săi valoroși s-au trezit în ceasul al 12-lea**, înțelegînd că pierd avantajul și terenul de sub picioare. De aceea, Simionaș și Lupulescu au devenit acei jucători care la un moment dat și-au cîștigat dreptul la selecționare în loturile reprezentative. **Simionaș** a fost duminică la Galați cel mai bun fotbalist de pe teren, cu atribute care și acum îl fac apt de lotul reprezentativ, în acest moment fiind probabil superior lui Dumitru. Dacă „Iașul" realizează și în ultimele două etape o evoluție solidă, ca la Galați, nu poate să nu promoveze, să nu ne readucă pe dealul Copoului.

Drumul de la Galați la București trece pe lîngă stadionul Progresul din Brăila a cărei echipă de „B" suferise, cu o oră în urmă, un nou eșec pe teren propriu, și acum este periclitată cu retrogradarea. Mii de oameni suferiseră în tribune pentru orgoliul lor sportiv rănit.

Diviziile A, B și C, tot atîtea grade de ambiții pe deplin justificate. Zeci și zeci de orașe mari și mici, **mii și sute de mii de iubitori ai fotbalului care găsesc în două ore petrecute în tribunele stadioanelor mari și mici, deconectare, satisfacții, un șir lung de plăceri și necazuri ce-i atrage pe mari și mici, duminică de duminică, la un spectacol care în secolul nostru a cucerit lumea.**

Proliferarea fotbalului, atît de revelatoare și în campionatele românești, cu 12 serii în Divizia C, cu campionate județene și de juniori, **este o necesitate cu condiția ca această dezvoltare să se facă de jos în sus, de la bază spre vîrful piramidei, cu permanenta grijă a promovării valorilor spre cele mai solide cluburi, spre echipele reprezentative.**

Aurel NEAGU

P.S. Mai mulți cititori ne solicită **un răspuns** cu privire la recentele comentarii din presă despre modificarea sistemului competițional la fotbal, despre mărirea numărului de echipe în Divizia A, de la 16 la 18.

Situația este următoarea: **Federația română de fotbal a întocmit un proiect de modificare a sistemului competițional, cu o Divizie A de 18 echipe, cu o Divizie B de trei serii cu cîte 16 echipe fiecare și mărirea numărului de echipe la cele 12 serii din Divizia C, de la 14 la 16. Proiectul urmează să fie supus dezbaterii și aprobării la viitoarea ședință lunară a Biroului Executiv al C.N.E.F.S. Această problemă prezintă numeroase implicații care vor fi temeinic analizate și apoi se va lua o hotărîre privind proiectul F.R.F.**

SĂ NU OMITEM, ÎN DISCUȚIILE DIN ACESTE ZILE, O CERTITUDINE

ȘI „CUPA ROMÂNIEI" SIMTE NEVOIA UNEI REVITALIZĂRI!

Dacă discuțiile asupra sistemului de desfășurare a campionatului național (cu toate eșaloanele care-i alcătuiesc piramida, A, B, C.) sînt destul de animate, această efervescență pornind de la însăși preocuparea — declarată — a federației, de a-i aduce modificări, despre cea de-a doua competiție a fotbalului nostru, Cupa României, se vorbește — în schimb — prea puțin.

Or, credem noi, această populară întrecere, cu frumoase tradiții în țara noastră, ar trebui să se bucure de un plus de atenție, administrîndu-i-se o „medicamentație" care s-o revitalizeze, care s-o aducă în prim-planul preocupărilor, atît ale publicului cît și ale cluburilor participante.

Nimeni nu poate contesta că **actualmente Cupa României traversează** — și aceasta de cîțiva ani **— o perioadă de devalorizare.**

O dovedesc masivele **abandonuri „de salon"** ale unor echipe încă din primele faze (abandonuri care de fapt stau la sursa multor „surprize") pentru ca echipele respective, preocupate de lupta pentru șefie sau evitarea retrogradării, să nu-și vadă programul încărcat cu niște meciuri suplimentare, în cursul săptămînii.

Nu puține sînt și situațiile în care **formații cu șanse mai mici la cucerirea trofeului preferă să iasă din competiție cît mai repede, pentru a nu-și prelungi activitatea peste limitele normale ale sezonului** și aceasta pentru că, de regulă, în acești ani, ultimele etape ale Cupei sînt programate tîrziu, în vară, după încheierea campionatului, cînd a rămîne în Cupă înseamnă, practic, a-ți ciunti vacanța.

Să mai notăm, ca un motiv obiectiv care stă la baza scăderii interesului pentru Cupă, și clauza participării echipelor de pe locurile 2 și 3 din Divizia A la Cupa U.E.F.A. În acest fel, **4—5 echipe fruntașe au perspectiva participării la o competiție europeană intercluburi, ceea ce face ca interesul lor pentru Cupa României să scadă.**

Mai este însă un aspect care trebuie discutat: **regulamentul actual, care avantajează vădit echipele divizionare A, din două puncte de vedere.** Mai întîi, **prin tragerile la sorți dirijate,** adică prin împerecherea divizionarelor A cu echipe din categorii inferioare, pentru ca acestea „să se curețe" cît mai repede; apoi, **prin clauze de calificare favorizante tot pentru echipele din A,** în caz de meci egal după prelungiri, sistem ce nu mai funcționează în nici o altă țară. Ce atracție mai poate prezenta, în asemenea condiții, Cupa României pentru echipele de B și C care pornesc din capul locului handicapate?

Nu mai puțin discutabilă este și **modalitatea de programare a etapelor de Cupă de către comisia de competiții a F.R.F.**

Aceste etape sînt programate **numai în cursul săptămînii, la intervale neregulate, foarte mari,** încît luni de zile amatorul de fotbal uită că mai există și această competiție, pentru ca deodată, în final de sezon, comisia de competiții să apese pe accelerator, spunînd probabil, „hai să lichidăm și cu formalitatea asta!", și să programeze — ca în acest an! — **sferturile, semifinalele și finala în interval de opt zile.** Nu mai vorbim de faptul că dacă, de-a lungul unui sezon, apare necesitatea găsirii unei date în plus, prima sacrificată, **prima cu care se jonglează este o etapă de Cupă...** Și apoi, încă o întrebare: **de ce meciurile de Cupa României să nu se dispute și duminica?** De ce, atunci cînd într-un oraș cu echipă de B sau C sorții aduc o divizionară A, un asemenea eveniment sportiv să se dispute în zile de lucru, cu începere de la ore mici, ceea ce împiedică sute sau mii de oameni să asiste la jocuri? **Este de discutat și oportunitatea meciurilor pe terenuri neutre,** unde interesul publicului local față de două echipe străine este, firește, mai mic.

Nu vrem ca, în aceste rînduri, să dezbatem întreg „procesul" Cupei României. Ne-am mărginit să abordăm cîteva jaloane ale unei discuții care nu poate fi evitată și ale cărei principale direcții trebuie să le constituie: **o programare mai stimulatoare și un sistem de împerecheri și calificare mai echitabil.**

Pînă la găsirea soluțiilor, să sperăm că ultimele trei acte ale ediției actuale, de duminică și pînă la 1 iulie, nu ne vor oferi alte motive de dezamăgire și că finalul Cupei României din acest an va constitui **nu o simplă „coadă" de sezon** ci un prilej de satisfacții sportive.

Radu URZICEANU

Două dintre echipele rămase în cursa pentru cucerirea Cupei României, Petrolul și Steaua, s-au întîlnit duminică la Ploiești, în campionat. Iată o fază din acest meci: Ion Constantin ratează, deși portarul Iordache este ieșit din poartă.

Foto: Vasile BAGEAC